

Cronologia dels fets

Les coses del setembre començaren ja al mes d'agost, quan es va saber que era probable que més de tres mil al.lots de Ciutat es quedassin sense escola. Sobre aquest punt, vegeu editorial del PISSARRA 2.

Des d'aquests moments, el STEI, conjuntament amb la Federació d'APAS denuncià a l'opinió pública el que estava passant, anunciant que no començarien les activitats normals el dia 17 si no estava arreglat la falta de mestres.

Ja dintre l'Escola d'Estiu es féu una taula rodona amb la presència de partits polítics, centrals sindicals i el regidor de cultura del Ajuntament de Ciutat, expressant totes les formacions excepte UCD, que apoiaren qualsevol mobilització que realitzassin pares i professors per defensar una major qualitat de l'ensenyament estatal.

La Delegada del Ministeri, Maripaz, assenyalà que tot s'arreglaria i rebutjà l'ofertament del batle de Ciutat d'anar a Madrid a entrevistar-se amb el Ministre com forma de pressió per solventar el problema de la falta de cupo. Deia, ha dit sempre i... segueix dient encara, que el Ministeri donarà tots els mestres que fasin falta...

Com sia que de promeses i de paraules no hem vivim darrerament, tant el STEI com la Federació d'APAS, seguien treballant i fent reunions, Assemblies, etc. Així, la setmana del 10 al 15 de setembre es feren reunions constants de la Federació d'APAS i una Assembla de professors al C.N.M. Gabriel Alzamora, on més de 150 mestres acordaren apoiar la convocatòria de no començament de curs feta dies abans.

Mentre, la Delegació del MEC anava adjudicant les places als mestres desplaçats, però sense gens de control ni participació sindical. Així, l'adjudicació de places als desplaçats que s'intentà fer per part de la Delegació el 6 i 7 de setembre, fou aplaçada per la pressió dels mestres, ja que no estaven clares ni les places vacants ni els mestres desplaçats ni tampoc s'havia complert el requisit de convocar i tenir les llistes publicament exposades amb un mínim de 48 hores d'antelació. No obstant, els de Menorca i d'Eivissa, elegiren aquest dia, trobant-se amb la sorpresa de que a la següent adjudicació sortiren moltes més places que abans.

Al dia 10, es féu l'adjudicació poguent-se quedar tots els desplaçats a la mateixa illa de Mallorca, excepció dels que volgueren sortir fora de Mallorca. Tothom quedà satisfet, fins i tot aquell mestre que fou desplaçat al mateix moment de l'adjudicació i que s'enterà de que havia d'elegir en aquell mateix moment quan fou cridat.

Dies més tard, tocava el torn d'elecció als mestres desplaçats forçosos fora de les Illes pel Concurs de Trasllats, els quals havien aconseguit amb la seva mobilització que el Ministeri atorgàs comissions de serveis perquè tothom que volgués es pogués quedar a la seva terra. Després d'un altre aplaçament, el dissabte dia 15 elegiren plaça tots ells. També, aquí es va fer un aplaçament, de dijous a dissabte, donat que la convocatòria s'havia fet per avisos personals, sense cap avis oficial. Hi ha qui pensà que l'aplaçament fou promogut pel STEI per tal d'anar retrassant el començament de curs. Sols una cosa tenim que dir... L'adjudicació de places s'ha de fer molt abans de setembre, i sempre de forma pública, amb unes hores i dies d'antelació, al menys 48 tal com s'havia acordat el curs passat. L'administració té l'obligació de fer les coses i els actes de forma pública i oberta, transparent, sense possibilitats d'endolls i trampes.

I així arribam al començament de curs, el dia 17. La convocatòria de no començament de curs és amplament seguida per la majoria de centres, a pesar de que la Delegació afirmà que havia començat el curs quasi per tot arreu. Dues anècdotes, una a Porreres, on el Director no deixà entrar a l'escola a dues professores de les aturades, que li portaven fulls per repartir entre l'alumnat, i fins i tot amenaçà amb cridar a la Guàrdia Civil (Bó seria que aquestes mestres, fossin destinades a Porreres, qualsevol dia d'aquests...). L'altre, a qualsevol dels centres de s'Indioteria, on hi cridà el nou Inspector "tècnic" demanant explicacions del perquè no començaven les classes, i assenyalant que a les dues escoles del costat ja havien començat a fer feina. Els companys comprovaren poc temps després que també aquells dos centres feien vaga... (com manipulen...!)

Els resultats de les informacions recollides assenyalaren que més del setanta per cent de les escoles de Mallorca havien seguit la convocatòria de no començament de les classes. (Les dades es refereixen a uns 80 centres dels

120 existents, aproximadament).

El mateix dilluns, dia 17, s'intentava fer per part de la Delegació l'adjudicació de places als opositors, interins i substitutius del curs passat. A pesar dels intents del STEI i de la Federació d'APAS, a una reunió amb la Delegada d'Educació el dissabte anterior, a les tres de la tarda, aquesta no volgué aplaçar l'acte d'adjudicació. El que nosaltres argumentarem fou que els mestres no volien ni voldrien elegir sense que hi hagués feina per a tothom, i que era perillós intentar fer l'adjudicació contra la voluntat de la majoria. Es més, hi havia una convocatòria de no començament de les classes que democràticament s'havia d'acceptar, sense actuar en contra.

La Delegada no volgué escoltar res, i digué que l'aplaçament sols ho podia decidir Madrid (...!). La veritat és que Da. Maripaz es plantejava la qüestió com una lluita personal contra el STEI, amb el que no volia cedir per principi d'autoritat.

El dilluns, l'Assembla acordà majoritàriament, sense cap vot en contra, no fer l'adjudicació aquell dia, ni tan sols el següent, fins que no hi hagués número abastament de places per tothom. L'Administració amenaçà varies vegades, típica postura dictatorial, i poc després vengué la Delegada en persona, però no a xerrar ni negociar, sino a imposar l'acte per la força de la llei, contra la clara voluntat de la majoria. Després d'amenaçar una i altre vegada, després de ser rebutjada en diverses ocasions pels mestres, es tancà a un altre aula per fer l'adjudicació, cridant d'un amb un als opositors, interins...

El més repugnant de tot: Uns quans mestres-mestresses, en número no superior a 10-12, començaren a fer la "pilota" a l'Administració, afirmant que volien triar plaça, en contra de tots els altres. És clar, l'Administració sempre defensà als esquiroles, car es la forma més clara de dividir l'unitat dels mestres. Aquests deu o dotze, estaren a punt de provocar violència.

Per això, i davant la postura d'intransigència de la Delegada (el principi d'autoritat en contra d'una convocatòria de vaga feta per pares i mestres, i en contra de la voluntat de la majoria), el STEI demanà a l'Assembla que cedís, car l'únic camí que quedava era defensar els nostres drets per la força. I això, no era convenient.

I els mestres cediren, i elegiren plaça a la tarda. Nirvis, plors, embulls (els més vius, desaparegueren i així triaren plaça al cap d'un parell de dies, quedant-se a millors llocs), fou el resultat. I la ferma decisió de demanar la dimissió de la delegada per IRRESPONSABLE, perquè no va saber valorar el risc d'un enfrontament violent.

Dels deu o dotze mestres, que s'oposaren a l'acord de la majoria, una fou donada de baixa immediatament del STEI, l'única que hi estava afiliada, na Catalina Cabot, i dels altres, que ja saben, que així es defensaren els nostres drets, lluitant i sense fer la pilota.

L'única nota discordant de tot el dilluns... l'Inspector cap d'EGB, Rotger, que acompanyà a la Delegada (per defensar la seva integritat física, car li havien dit que perillava...) i que es prestà a n'aquella farsa. També quedà retrata davant el rest de membres, quan defensava als deu o dotze esquiroles.

Després d'aquest dilluns, les adjudicacions de places s'han fet amb el millor estil de la dictadura franquista, sense gens de participació dels afectats, ni control, ni res de res. Sabem de molts d'embulls, i preparam un dossier que oportunament denunciarem. Com exemple, els que no elegiren el dilluns i els hi tocava fer-ho, on estan ara? Ben enxufadets o ben colcadets? Com és que alguns elegiren plaça a Mallorca, i al cap d'un parell de dies, ja estaven a una plaça millor, mes prop de Ciutat?

Ja per acabar, la manifestació del dimarts, dia 18, fou un èxit de participació. Més de quatre mil persones (tres mil, segons la premsa) que demanaren una escola pública de més qualitat, més mestres i menys alumnes per aula, etc. i també, la dimissió de la Delegada.

Encara no estan arreglats tots els problemes a EGB, falten mestres per anomenar a diverses escoles, hi han mestres sense contractar de l'any passat i al.lots que no tenen escola (d'EGB a S'Arenal i de Preescolar a Jafuda Cresques, Son Gotleu...). Mentre, els professors d'instituts estan tancats a l'INB Ramon Llull, defensant el seu lloc de treball, demanant quedar-se tots a les Illes, demanant més cupo, que els de física no hagin de donar llengua catalana, i que les pràctiques de laboratori es puguin fer amb grups reduïts. Sort i solidaritat!

Maripaz, haz algo... por ejemplo, vete a casa

El perquè ha de dimitir la Delegada

Primerament fou el STEI i la Federació d'APAS, després el PSM i una agrupació del PCIB i finalment el batle de Ciutat, del PSOE, els que han demanat la seva dimissió. Perquè? La resposta més sintomàtica es tal volta la del batle de Ciutat, "Que s'en vagi, que no embulli més els ja de per si greus problemes educatius..."

Hom pot pensar que no es tracta de demanar la dimissió de la Delegada, car la responsabilitat final és del propi Ministre, o que en tot cas el que falla és el Ministeri. Si, certament. Però, el que no podem consentir és que a més de que la política del Ministeri sigui nefasta pels interessos de l'ensenyança estatal, dels pares i dels treballadors de l'ensenyança, és que hi hagi un peó, incompetent, irresponsable, que representi al cap-rei dels escacs. I això és el cas.

Es pot dir que en tres o quatre mesos no té temps de mostrar la seva valia i preparació, o dedicació (...!). Nosaltres deim que no es qüestió ni de preparació ni de dedicació. Que en aquests mesos ja ha mostrat bé la seva actitud, antidemocràtica, tancada al diàleg, no negociadora, sense iniciatives ni sense voler assumir cap responsabilitat ("si, si, no, no, consultaré a Madrid" és lo únic que sap dir, i el més greu que ni tan sols les respostes de Madrid sap donar).

Que s'en vagi, o que la mos llevin, i que hi posin una persona amb capacitat de diàleg, de negociació, amb responsabilitat, amb iniciativa, que al menys accepti el que tothom sap, que l'educació està carregada de problemes i que tal com està l'estructura educativa actual és irracional i que s'ha de canviar per... millorar, mai per sortir-ne perdent.

Però perquè no tot siguin paraules, volem fer una breu enumeració de les equivocacions més importants que ha tengut fins ara...

a) Des de que està ocupant el càrrec, no ha volgut acceptar que hi hagués una comissió (paritària, mixta, com fós) integrada per l'Administració i pels representants dels mestres d'EGB Estatal, per tractar tota la problemàtica de l'adjudicació i contractació de les places. Si, en canvi, ho ha acceptat a Instituts i a Formació Professional. Perquè aquesta discriminació?

b) Afirmà, a principis de setembre, que la Delegació estava treballant per l'implantació del català a l'escola. FALS, totalment fals, la Delegació encara ara no ha fet res de res. I sempre ha afirmat que fins que no sortís el Decret i l'ordre ministerial no podia fer res, però a la premsa digué tot el contrari. (Per afegir, tant sols l'Inspecció, ha fet una miqueta en aquest tema, ha enviat una enquesta, improvisada i mal plantejada, per saber quines escoles han fet, fan i com ho fan, classes de català, que havia de contestar-se abans del 15 d'octubre. Res més). En aquest camp, si les escoles fan classes de català, és per iniciativa pròpia, sense cap recomanació ni ajuda de l'Administració.

c) Desconeix la legislació. Afirmà que la Llei General d'Educació fixa el número de quaranta alumnes per classe. Fals, la L.G.E. no diu, en cap moment, ni quaranta ni trenta. Parlava el llibre blanc de l'educació dels trenta com a recomanables.

d) El dilluns, dia 17, no acceptà la decisió dels mestres, de la majoria, i volgué imposar la seva voluntat, antidemocràticament, amb un greu perill de violència física. Això no pot ésser mai actitud d'una delegada ministerial, ja que ocupa un càrrec polític dintre un sistema democràtic i ha d'acceptar el joc de les forces socials.

e) Perquè els dies del començament de curs, ni al STEI ni a la Federació d'APAS, ni a la premsa,

ni a ningú, volgué donar el número de cupo assignat a les Illes per EGB, quan el Ministeri ho havia donat en roda de premsa a Madrid, i sortí publicat als diaris de la capital del Imperi. (Són, ara, uns 1840-50 més uns 40 per substitucions). Més encara, quan als d'Instituts no ha tengut cap pèga per donar les seves xifres. Més indiscriminació.

f) Perquè sempre ha dit que cap al.lot es quedarà al carrer, i encara ara no ha resolt el problema de la falta de places d'escolarització a S'Arenal (d'EGB) i a tants d'altres llocs per Preescolar (que també son al.lots...).

g) Perquè convocà per telèfon la reunió de la Comissió provincial de subvencions, sense ordre del dia, i així no podem participar; anar a una reunió, per sols dir que si, sense saber el què s'ha de tractar.

h) I perquè no està disposada, i així ho ha demostrat ja ben clarament, a actuar democràticament, amb participació dels estaments afectats (pares i ensenyants), i així l'únic camí que ens deixa per resoldre els problemes escolars és el de la lluita i mobilització, sense possibilitat d'arribar a solucions negociades abans de que explotin els problemes. Si, això, es ben possible aquí a les Illes, possible i necessari.

Per tot això, el millor que pot fer es anar-se'n a casa.

PLENO UCSTE CONVOCA MOVILIZACION GENERAL CON HUELGA EL 14-XI

El Pleno de la UCSTE, en su reunión del 12 y 13 de octubre, propone a las Federaciones y Sindicatos miembros, una movilización general de la enseñanza, con huelga de todos los sectores para el próximo 14 de noviembre.

Esta movilización pretende que el Gobierno de UCD, modifique sus presupuestos generales del Estado para el próximo año, asignando mayores recursos a Educación, con el fin de conseguir:

a) Más plazas escolares, más puestos escolares y mayores recursos para la enseñanza estatal hacia los 30 alumnos por clase.

b) La equiparación salarial y laboral de los trabajadores de Privada, percibiendo sus retribuciones directamente de la Administración. Para ello, se han de aumentar las subvenciones hasta el 100 o/o, con un auténtico control democrático.

c) Plus de insularidad para el sector de Privada.

Por una enseñanza gratuita, democrática y de calidad.

Denunciado el laudo de Privada

Con fecha 28 de septiembre de 1979 fue denunciado por el STEI a la Delegación de Trabajo, y a la Dirección General de Trabajo, el laudo de obligado cumplimiento actualmente en vigor para centros privados.